

Jeg skal dernæst ganske kort omtale Ændringsforslaget under Nr. 31. Det er stillet af samtlige Udvalgets Medlemmer paa to nær og gaar ud paa, at Nr. 9 paa Regeringens Forslag affattes saaledes:

„En Jernbane fra Odense eller et Punkt paa nordfynske Jernbane til Nørre Aaby eller Middelfart med en Sidebane fra Brenderup til Bogense.“

Jeg mener ikke, det er nogen Nytte til at ofre lang Omtale derpaa. Jeg har ved denne Sags 1ste Behandling i Fjor tilladt mig stærkt at anbefale, at Banen kommer til at gaa til Middelfart, og jeg gjorde mig den Gang al den Ulejlighed, jeg kunde, for at anføre de bedst mulige Grunde for, at Banen netop kommer til at ende i Middelfart. Det har imidlertid ikke været muligt at faa Flertallet af Udvalget samlet om dette. Men Udvalgets Flertal paa to Medlemmer nær er nu gaaet ind paa, at Forslaget stiller det alternativt, om Banen skal ende ved Nørre Aaby eller ved Middelfart, og at det derfor kommer til at afhænge af de Forhandlinger, som ville komme til at finde Sted mellem Kommunerne derovre og Ministeriet, hvor denne Bane skal gaa. Men jeg kan dog ikke undlade at sige til den ærede Ordfører, at det forekommer mig, at hans Argumentation mod Banen var noget svag, naar han sagde, at nu anlægges der Dobbeltspor ned til Middelfart, og saa var der ikke nogen Grund til at lægge et Stykke Bane som det, der her er foreslaaet, og føre den nordvestfynske Bane til Middelfart. Denne Argumentation mener jeg ikke at kunne godkende. Der er nemlig ikke noget af de Punkter, de Sogne, de Byer, der faa godt af den Bane, som jeg foretrækker nede i min Valgkreds, som ville have nogen Fordel af et Dobbeltspor paa den fynske Stambane. Der er ikke eet af de Sogne eller een af de Byer, som vil faa hverken 5 eller 10 eller 20 Alen kortere til Banen, end de have i Forvejen, saa jeg kan ikke indse, at Anlæggelsen af Dobbeltspor kan have noget som helst at sige med Hensyn til at formindske Ønskeligheden af, at den nordvestfynske Bane føres den Vej, jeg hidtil har ønsket. Som sagt, jeg har kunnet gaa med til Udvalgsflertallets Ændringsforslag, og jeg maa meget henstille til den højtærede Minister, om han ikke kan enes med Udvalgets Flertal om den Affattelse, man her har givet Forslaget.

Til § 11 har jeg stillet et Ændringsforslag under Nr. 66, der gaar ud paa, at der i de Eneretsbevillinger, som gives for

Anlæg af Baner, skal optages en Bestemmelse om, hvordan en eventuel Værdistigningsskat skal opkræves og anvendes. Ændringsforslaget under Nr. 65 er rent redaktionelt og stillet netop af Hensyn til det efterfølgende Ændringsforslag, Nr. 66.

Jeg skal dernæst tillade mig at omtale mine Ændringsforslag til Afsnit C. Jeg skal i al Almindelighed sige, at jeg har følt mig stærkt tiltalt af det Forslag om Værdistigningsskat, som den højtærede Minister har stillet her paa Jernbanelovforslaget. Jeg har følt mig tiltalt deraf af mange Grunde. Jeg har følt, at en Skat paa denne, om jeg saa maa kalde det, uforskyldte Værdistigning paa Grunde, vel er den mest retfærdige og rationelle Skat, som tænkes kan. Her er ikke Tale om at ville tage en Del af en Mands Arbejdsfortjeneste eller nogen Del af den Fortjeneste, der paa nogen Maade kan tilskrives hans egen Virksomhed. Her er kun Tale om, at Staten tager en Del af den Stigning i Værdi, som foregaar paa hans Grund, en Stigning, som han ikke selv har gjort det allerringeste for at frembringe. Jeg finder, at kan man nogetsteds udskrive Skat, uden at man kan sige, at det bliver en Uretfærdighed eller Uret imod dem, som skulle svare Skatten, maa det netop være paa et Sted som dette. Og derfor hilser jeg Forslaget om en Værdistigningsskat med Glæde, selv om Forslaget, saaledes som Ministeren har forelagt det her, ikke fuldt ud tilfredsstiller mig, for det kan det ikke.

Jeg hilser ogsaa dette Forslag med Glæde, fordi det er et Forslag, som staar i den bedste Overensstemmelse med Programmet for det Parti, jeg tilhører. Jeg ved nok, at man fra Flertallets Side her i Salen er tilbøjelig til at trække noget paa Skuldrene, naar man taler om Odense-Programmet, det radikale Venstres Program. Jeg saa for nylig, at et af Regeringsbladene talte om, at dette Program kun var et Program, som var lavet til at syltes hen, saa at ingen Mennesker skulde tænke paa det eller tale om det. Det glæder mig da alligevel, at dette Program har haft den Virkning, at selv et Medlem af det nuværende Ministerium har kunnet finde det rigtigt at forelægge et Lovforslag, der er i ret stærk Overensstemmelse med dette Program, selv om det paa adskillige Punkter afviger derfra, og jeg vil ogsaa sige, at selv om man fra Flertallets Side her i Salen mener, at dette Odense-Program er et Program, man i øvrigt ikke hører megen Tale om, saa glæder det mig,